

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΝΩΣΙΣ ΘΕΟΛΟΓΩΝ

Χαλκοκονδύλη 37 - 104 32 ΑΘΗΝΑ
Τηλ. 21052 24 180 FAX 21052 24 420
e-mail : petheol@gmail.com
Ιστοχώρος : www.petheol.gr

Αθήνα 4 Μαΐου 2015
Αριθμ. Πρωτ.: 68

Προς
Τον αξιότιμο κύριον
Σωτήριον Γκλαβά
Πρόεδρον Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής
Αν. Τσόχα 36,
115 21 Αθήνα

Κοινοποίηση:
Κωνσταντίνον Καλπάκαν
Διευθυντή της Διοικητικής Υπηρεσίας του ΥΠΑΙΘ
Α. Παπανδρέου 37, Μαρούσι
151 80 Αθήνα

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Ευχαριστούμε για την αποστολή στην Ένωσή μας, του υπ' αριθ. 3975/6.4.2015 εγγράφου σας, με το οποίο μας διαβιβάζετε πρακτικό του Δ.Σ. του ΙΕΠ περί της ύλης του μαθήματος των Θρησκευτικών, ως απάντησή σας σε διάβημα - διαμαρτυρία μας (υπ' αριθ. 15/3.2.2015), προς το ΙΕΠ. Όμως, το έγγραφό σας φαίνεται να επιδίδεται σε απίστευτες υπεκφυγές και παραποιήσεις, όπως θα εξηγήσουμε παρακάτω:

α) Δεν απαντάει ούτε κατ' ελάχιστον στα όσα ευθαρσώς θέσαμε στο προαναφερόμενο έγγραφό μας προς το ΙΕΠ με θέμα: «Ανάσχεση της εφαρμογής του Προγράμματος Σπουδών του μαθήματος των Θρησκευτικών».

β) Διαστρεβλώνει και κακοποιεί τις θέσεις της Πανελλήνιας Ενώσεως Θεολόγων (ΠΕΘ), με συνέπεια να παραπληροφορεί τον αναγνώστη του κειμένου σας και να παραποιούνται και συκοφαντούνται, κατ' αυτόν τον ανοίκειο τρόπο, οι θέσεις της Ενώσεως και ο ανιδιοτελής

αγώνας που διεξάγει για την υπεράσπιση της Ορθόδοξης Χριστιανικής Αγωγής.

Όπως σας εκθέσαμε και στην επιστολή μας στελέχη του Ινστιτούτου σας (ίσως οι ίδιοι οι συντάκτες της απαντήσεώς σας), φανερά πλέον και απροκάλυπτα προσπαθούν να αποδομήσουν το ορθόδοξο μάθημα των Θρησκευτικών, μεθοδεύοντας διά των Προγραμμάτων τους την εκ βάθρων αλλοίωση του σκοπού, του χαρακτήρα και του περιεχομένου του. Βασικός στόχος τους είναι να μην έχει πλέον το θρησκευτικό μάθημα σχέση με την ζώσα εκκλησιαστική ορθόδοξη παράδοση, η οποία παράδοση, από το 1836 έως σήμερα, αποτελούσε και αποτελεί την αυτονόητη βάση και το σημείο αναφοράς κάθε θέματος που αφορά στην ελληνική θρησκευτικότητα και, φυσικά, στη σχολική θρησκευτική αγωγή. Ως εκ τούτου, επιφυλασσόμαστε πλέον για κάθε νόμιμο δικαίωμά μας, ως προς τις απαράδεκτες στάσεις και δράσεις τους εναντίον της ορθόδοξης θρησκευτικής αγωγής.

Διαφαίνεται πάντως, κύριε Πρόεδρε, εκ του απαντητικού σας εγγράφου ότι δεν έχει γίνει, για διάφορους λόγους, αντιληπτό το μέγεθος της επιχειρούμενης αλλοίωσης της μορφής της παρεχόμενης θρησκευτικής αγωγής στα σχολεία μας, διαμέσου των νέων Προγραμμάτων Σπουδών και των καταστρεπτικών συνεπειών που αυτά θα επιφέρουν στη διαμόρφωση της προσωπικότητας των παιδιών μας, που πρόκειται να στελεχώσουν την ελληνική κοινωνία του μέλλοντος.

Διαφαίνεται ακόμη ότι δεν έχει συνειδητοποιηθεί, στο βαθμό που απαιτείται, από στελέχη του Ινστιτούτου σας αλλά και από εσάς, ίσως, που έχετε τη γενική ευθύνη για το έργο του ΙΕΠ, ότι την ορθόδοξη παράδοση, που αποτελεί το μεγαλύτερο και σπουδαιότερο κομμάτι της ελληνικής παράδοσης, έχετε συνταγματικό χρέος και νομική υποχρέωση - και είστε υπόλογοι γι' αυτό- να στηρίζετε, να καλλιεργείτε, να μεταδίδετε και να αναπτύσσετε αρκούντως διά των Προγραμμάτων, των Βιβλίων, των επιμορφώσεων και των άλλων δράσεων που είστε υπεύθυνοι. Σας εξηγήσαμε λεπτομερώς και με σαφήνεια τη βλάβη, που είμαστε βέβαιοι ότι θα προξενήσουν στη μαθητιώσα νεολαία τα Προγράμματα Σπουδών, που αντιδημοκρατικά, αυταρχικά, αυθαίρετα, χωρίς διάλογο, διαύγεια και διαβούλευση με όλους τους εμπλεκόμενους φορείς, προωθήσατε στο ΦΕΚ. Εσείς από την πλευρά σας μας απαντάτε περί άλλων θεμάτων.

Εικάζουμε ότι τα Προγράμματα αυτά έχουν συνταχτεί κάτω από την καθοδήγηση ανθρώπων, που δεν φαίνεται να έχουν, ως θα έπρεπε, στα σχέδιά τους τη συνέχεια της παραδόσεώς μας, χρησιμοποιώντας εσκεμμένα συκοφαντικές ετικέτες και υποτιμητικούς χαρακτηρισμούς για το ισχύον σχολικό ορθόδοξο μάθημα, του οποίου μάλιστα δημιουργοί είναι οι ίδιοι (Πρόγραμμα, βιβλία, επιμορφώσεις 2003-2006), με κύρια και μόνιμη κατηγορία ότι είναι ορθόδοξο!! και μονοθρησκευτικό!! και γι' αυτό

το λόγο το θεωρούν πλέον ξεπερασμένο ως κατηχητικό!!! και ομολογιακό!!

Φαίνεται μάλλον ότι συγχέουν τις έννοιες της πίστεως, της κατήχησης και της ομολογίας με τα προσωπικά τους βιώματα και τις τυχόν ιδεολογικές εμμονές ή και ιδεοληψίες τους, στην προσπάθειά τους να επιβάλουν και να εφαρμόσουν στα σχολεία τις ριζικές αντιχριστιανικές, αποδομητικές και ξενόφερτες αλλαγές που επινόησαν, προβάλλοντας όχι φυσικά επιστημονικά, θεολογικά ή παιδαγωγικά επιχειρήματα, αλλά σαθρά και ξεπερασμένα συνθηματολογικά και συκοφαντικά στερεότυπα και χρησιμοποιώντας, κατά το δοκούν αλλοιωμένες κάποιες ευρωπαϊκές οδηγίες.

Σας αναφέραμε με έμφαση ότι τα Προγράμματα αυτά δεν σχετίζονται με το πνεύμα, τις αρχές και τις αρετές της ορθόδοξης παράδοσης και ζωής του ελληνικού λαού και των νέων μας, αφού είναι εμφανές ότι γίνεται μεθοδευμένη προσπάθεια, αφενός να περιθωριοποιηθεί αυτή η παράδοση και αφετέρου να καταλάβει τη θέση της το νέο τερατούργημα θρησκευτικού συγκρητισμού και θρησκευτικής συγχύσεως, το πολυθρησκειακό μάθημα και μέσω αυτού να επιβληθεί, ένα νέο κοσμικό θρησκευτικό πνεύμα στους νέους μας.

Επειδή όμως η Ένωσή μας τυγχάνει σωματείο επιστημονικό, υπολαμβάνουμε, ότι πρωτίστως για τον σκοπό αυτό μας διαβιβάζετε το ως άνω κείμενο, προκειμένου να διατυπώσουμε την καθαρά επιστημονική μας άποψη επί του θέματος. Σας παραθέτουμε λοιπόν την άποψη μας και παρακαλούμε, να την θεωρήσετε αυστηρά και αποκλειστικά ως επιστημονική και αντικειμενική και όχι ιδεολογική και βεβαίως απαλλαγμένη παντός άλλου χαρακτηρισμού (τον οποίον απορρίπτουμε προκαταβολικά):

Το επίμαχο Πρακτικό του ΙΕΠ στο οποίο αναφέρεστε, υπεραμύνεται της εισαγωγής ύλης μαθήματος Θρησκευτικών πολυθρησκευτικής και όχι αμιγώς Ορθοδόξου. Και οφείλουμε, να σας διαβεβαιώσουμε με κάθε ειλικρίνεια, ότι την πρόταση αυτή θα την αποδεχόμασταν ασμένως, εάν πληρούσε σε ικανοποιητικό βαθμό τις απαιτήσεις μίας καθαρά επιστημονικής εργασίας/μελέτης του επίμαχου θέματος. Τίθεται λοιπόν πρωτίστως το ερώτημα: Πληροί ή όχι και σε ποιο βαθμό τις προϋποθέσεις ενός ορθόδοξου χριστιανικού μαθήματος; Ίδού λοιπόν τι προκύπτει από έγκυρη και υπεύθυνη μελέτη του εν λόγω κειμένου.

1. Το εν λόγω πρακτικό εκτείνεται σε οκτώ ολόκληρες πυκνογραμμένες σελίδες και στοχεύει να αποδείξει, ότι τη σημερινή εποχή οι μαθητές έχουν μεταβάλει προσωπικότητα, λόγω -ως αναφέρεται- «της τηλεόρασης, των βιντεοπαιχνιδιών, του κινηματογράφου και του διαδικτύου» και ότι αυτή η μεταβολή της προσωπικότητάς τους επιβάλλει τη διδασκαλία μαθήματος Θρησκευτικών πολυθρησκευτικού!! (θα χρειάζονταν πολλά θαυμαστικά

εδώ για να απεικονισθεί η πραγματικότητα αυτού του ισχυρισμού). Εδώ υπάρχει το εξής μεγάλο κενό: Μπορεί πράγματι οι μικροί μαθητές/τριες, να έχουν επηρεασθεί από την ως άνω τεχνολογική εξέλιξη της εποχής μας. Από πού όμως προκύπτει, ότι η «θεραπεία» αυτού του επηρεασμού τους αντιμετωπίζεται όχι με άλλον τρόπο αλλά, κυρίως, με την εισαγωγή ενός «πολυθρησκευτικού» μαθήματος Θρησκευτικών, το οποίο θα τους «φορτώνει» και θα τους «μπερδεύει» με γνώσεις, κατά βάση «άχρηστες» (το επίμαχο κείμενο δεν αναφέρει, ότι θα τους είναι χρήσιμες οι γνώσεις, που προσπαθεί «να τους φορτώσει»).

Ήδη, όπως πληροφορούμαστε, στο Ινστιτούτο σας έχει διαβιβασθεί, με έγγραφο του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, κείμενο σε γλώσσα αγγλική, με το οποίο η αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Παιδείας της Μεγάλης Βρετανίας απορρίπτει καταλυτικά πρόταση κάποιας υπηρεσίας αντίστοιχης της δικής σας, η οποία είχε επίσης προτείνει την εισαγωγή στη Μεγάλη Βρετανία μαθήματος πολυθρησκευτικού ανάλογου προς τη δική σας πρόταση. Το κείμενο αυτό (του Υπουργείου Παιδείας της Μεγάλης Βρετανίας) αποδεικνύει, ότι η εισαγωγή στα σχολεία ύλης μαθήματος Θρησκευτικών πολυθρησκευτικού συνεπάγεται την κόπωση και τελικά την παντελή αδιαφορία των μαθητών, όχι μόνον γι' αυτήν την προτεινόμενη πολυθρησκευτική ύλη, αλλά και κατά λογική συνέπεια, για ολόκληρο το μάθημα των Θρησκευτικών. Βλέπουμε λοιπόν ότι τα υποστηριζόμενα από το επίμαχο Πρακτικό καταρρέουν, όχι βέβαια κατά την δική μας άποψη, αλλά κατά την άποψη μιας έγκυρης υπηρεσίας, ενός, κατά γενική ομολογία ανεπτυγμένου και σε υψηλό βαθμό πολιτισμένου και μεγάλου ευρωπαϊκού κράτους. Βεβαίως, οι συντάκτες του Πρακτικού αντιλαμβανόμενοι το επιστημονικό κενό των απόψεων τους κατατρύβονται σε πολυσέλιδες αναλύσεις και αναπτύξεις, επαναλαμβάνοντας συνεχώς τα ίδια και τα ίδια, με διαφορετική κάθε φορά διατύπωση.

2.- Στην σελ. (6), το επίμαχο Πρακτικό επικαλείται σωρεία απόψεων υπέρ ή κατά του μαθήματος που προτείνουν οι υπεύθυνοι συντάκτες. Δύο παρατηρήσεις επί του προκειμένου: Δεν διευκρινίζουν α) ποιες από τις απόψεις αυτές είναι επιστημονικές/έγκυρες και ποιες όχι (διότι πλήθος των απόψεων αυτών είναι ιδεολογικές και όχι επιστημονικές) και β) ποιες από τις απόψεις αυτές είναι υπέρ τους και ποιες όχι.

3.- Το επίμαχο Πρακτικό αγνοεί παντελώς τη συγκριτική έρευνα, (βασικός και απαραίτητος όρος κάθε επιστημονικής εργασίας). Επισημαίνουμε λοιπόν με κάθε δυνατή συντομία τα εξής: Στη Γερμανία το άρθρο 7 του Συντάγματος αναφέρει, ότι την ύλη του μαθήματος των Θρησκευτικών στα δημόσια σχολεία την καταρτίζουν οι υπεύθυνοι των θρησκευτικών δογμάτων που υπάρχουν στην χώρα αυτή. Οι χώρες όπου κυριαρχεί το Παπικό δόγμα (Ιταλία, Ισπανία, Πορτογαλία, Βέλγιο,

Ιρλανδία, Βόρειος Ιρλανδία, Σκωτία, Αυστρία, Πολωνία, Τσεχία, Σλοβακία Λουξεμβούργο, Ουγγαρία, Σλοβενία, Μάλτα κ.λπ.), έχουν συνάψει Κογκορδάτο με το Βατικανό, με το οποίο έχουν αναλάβει τη διδασκαλία ύλης μαθήματος των Θρησκευτικών αποκλειστικά του Παπικού δόγματος. Η Μεγάλη Βρετανία επίσης -παρά το γεγονός ότι κάθε περιφέρεια εφαρμόζει και διαφορετικά Προγράμματα Σπουδών, ανάλογα με τις τοπικές εκπαιδευτικές ανάγκες και συνθήκες και τις απόψεις των φορέων- φαίνεται ότι απέρριψε την πολυθρησκευτική ύλη του μαθήματος των Θρησκευτικών. Στις σκανδιναβικές χώρες (στη Δανία, Ολλανδία) το κυρίαρχο θρησκευτικό δόγμα είναι ενωμένο με το κράτος και αποφασίζει εκείνο για την ύλη του μαθήματος των Θρησκευτικών. Στην Ελβετία ισχύει το ίδιο (βλ: Martinez Iopez-Muniz, de Goof, Iauwers, Religious education in public schools: Study of Comparative Law, Τόμος VI, 2010. Ομοίως Γεωργίου Κρίππα, Η συνταγματική κατοχύρωση του μαθήματος των Θρησκευτικών παρ' ημίν και παρ' αλλοδαπή, 2001 και αυτόθι εκτενής αλλοδαπή βιβλιογραφία).

4.- Ακόμη δεν πρέπει να αγνοηθεί και η νομική πλευρά του θέματος, η οποία είναι η εξής: Το ΙΕΠ, στις επεξηγήσεις επί του υπόψη κειμένου, ρητά αναφέρει ότι «για πρώτη φορά επιχειρείται η διδασκαλία των θρησκειών στην υποχρεωτική εκπαίδευση. Στο νέο Πρόγραμμα παραμένει ο Χριστιανισμός, ενώ σταδιακά επιχειρείται η προσέγγιση άλλων έξι θρησκειών: του Ιουδαϊσμού, του Ισλάμ, του Ινδουισμού, του Βουδισμού, του Ταοϊσμού και του Κομφουκιανισμού». Σημειώνεται ακόμη ότι: «Στο νέο Πρόγραμμα έχουν ενταχτεί σχεδόν σε όλες τις ενότητες και σε τρεις κύκλους η ορθόδοξη χριστιανική παράδοση, οι άλλες χριστιανικές παραδόσεις (Ρωμαιοκαθολικισμός και Προτεσταντισμός) και τα μεγάλα θρησκευόμενα του κόσμου». Αναφέρεται επίσης ότι ένας βασικός στόχος του προτεινομένου «πολυθρησκευτικού» μαθήματος των Θρησκευτικών είναι να βοηθηθεί ο μαθητής «να μετακινηθεί από τις προκατανοήσεις του», επίσης «να μην διαποτίζεται σε μία θρησκευτική άποψη, αλλά να μελετήσει και να στοχαστεί σε διαφορετικές θρησκευτικές και φιλοσοφικές θεωρήσεις». Με την παραπάνω διατύπωση είναι σαφές και αδιαμφισβήτητο, ότι οι συντάκτες των απόψεων αυτών διαπράττουν αξιόποινη πράξη (ηθική αυτουργία του εγκλήματος του προσηλυτισμού), όπως τούτο έχει ειδικώς επισημανθεί στον πολύ έγκυρο νομικό τύπο (ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ 2014, σελ. 679 εξ.). Έχουμε δε πληροφορηθεί, ότι το δεδομένο αυτό τους έχει επισημανθεί και με εξώδικη δήλωση, η οποία τους διαβιβάστηκε με δικαστικό επιμελητή συνοδευόμενη από ειδική επιστημονική μελέτη αναφορικά με την φύση και την έννοια της εν λόγω αξιόποινης πράξης.

5.- Όπως βλέπετε, λοιπόν, το θέμα που επεξεργάζεται το επίμαχο Πρακτικό, είναι πολύ σοβαρό, έχει πολλές παραμέτρους και ενέχει εξίσου βαρύτατες συνέπειες και μάλιστα σε πολλούς τομείς. Δεν είναι,

επομένως, ούτε δυνατόν, ούτε σοβαρό, να προβάλλονται ισχυρισμοί του τύπου, ότι οι σημερινοί μαθητές λόγω του ραδιοφώνου, της τηλεοράσεως, των βιντεοπαιγνιδιών και του διαδικτύου πρέπει να εγκαταλείψουν (έστω και εν μέρει) τη θρησκεία τους και να προβληματίζονται (στην πραγματικότητα να παρασύρονται ή να προσηλυτίζονται, να εξωθούνται κ.λπ.) προς άλλες θρησκείες και να μην ερευνώνται, να αποσιωπώνται ή να αποκρύπτονται τυχόν αρνητικές επιπτώσεις που θα έχει η νέα ύλη του «πολυθρησκευτικού» μαθήματος. Με άλλα λόγια, από ποια συγκριτική μελέτη προκύπτει, ότι η νέα ύλη του μαθήματος των Θρησκευτικών θα έχει μόνον θετικές επιπτώσεις και καθόλου αρνητικές, όταν η ίδια η Μεγάλη Βρετανία επισημαίνει τις αρνητικές αυτές επιπτώσεις και μάλιστα όχι κρυφά, αλλά με πλήρη δημοσιότητα; Και γιατί εμείς μόνον εμφανιζόμαστε ως οι μόνοι «ευφυείς» στην Ευρώπη και προβαίνουμε σε τέτοιες ρυθμίσεις και όχι άλλα κράτη, τα οποία είναι αταλάντευτα προσηλωμένα στις παραδοσιακές τους χριστιανικές ομολογίες; Και όταν όλοι οι έγκριτοι εγκληματολόγοι (ημέτεροι και αλλοδαποί, ανερχόμενοι σε μεγάλο αριθμό) διδάσκουν συνεχώς, ότι η προσήλωση των νέων στις παραδοσιακές θρησκείες, αποτελεί, εκτός των άλλων, και βασικό παράγοντα αποτροπής του εγκλήματος; (στοιχεία άφθονα περί τούτου έχουμε, οποτεδήποτε θελήσετε, στην διάθεσή σας).

6. Επισημαίνουμε τέλος ότι το επίμαχο Πρακτικό εκτείνεται μεν σε οκτώ ολόκληρες σελίδες, επαναλαμβάνει όμως απ' αρχής μέχρι τέλους τα ίδια και τα ίδια με διαφορετική διατύπωση εκάστοτε, δεν προβαίνει όμως σε καμιά απολύτως συγκριτική έρευνα και δεν αναφέρεται σε καμιά έγκυρη επιστημονική βιβλιογραφία, που να αναδεικνύει τις νεότερες εξελίξεις στη διδακτική του μαθήματος των Θρησκευτικών και όχι, ότι ίσχυε πριν δύο δεκαετίες. Σας πληροφορούμε ότι οι νεότερες θέσεις όλων σχεδόν των ευρωπαϊκών χωρών, με ελάχιστες εξαιρέσεις, είναι υπέρ της διδασκαλίας της σχολικής θρησκευτικής αγωγής με χριστιανικό χαρακτήρα και σκοπό και όχι πολυθρησκειακό.

7. Επειδή θεωρούμε ως βασικό προτέρημα των επιστημόνων την υπεύθυνη παραδοχή των σφαλμάτων τους, είμαστε βέβαιοι, ότι οι συντάκτες του Πρακτικού, λαμβάνοντας υπόψη τα ως άνω εντελώς συνοπτικά μεν αλλά έγκυρα, και θεμελιωμένα στοιχεία (και πολλά άλλα παραλειπόμενα χάριν συντομίας αλλά ευρισκόμενα οποτεδήποτε στην διάθεσή σας), θα αναθεωρήσουν τις απόψεις τους και θα κινηθούν με την απαιτούμενη επιστημονική υπευθυνότητα, αποσύροντας τις επίμαχες ως άνω θέσεις τους και περισιώζοντας επαρκώς το κύρος τους.

8. Καταλήγοντας, κύριε Πρόεδρε, θα θέλαμε να τοποθετηθούμε και ως προς το σημείο της επιστολής σας, όπου ουσιαστικά μας μέμφεστε, διότι προφανώς τολμήσαμε εμείς οι «ουτιδανοί», να προβάλλουμε το «ανήκουστο» αίτημα, να συμμετέχουμε με εκπροσώπους μας -όχι μόνον εμείς οι θεολόγοι, αλλά και όλοι οι υπόλοιποι κλάδοι, σε διαδικασίες που

αφορούν άμεσα την οργάνωση των Σπουδών, όπως είναι τα Προγράμματα Σπουδών, τα Βιβλία, οι επιμορφώσεις κ.ά. Σας πληροφορούμε λοιπόν ότι γνωρίζουμε τι ισχύει ή μάλλον τι ορισμένοι νομοθέτησαν για να ισχύει - ώστε να κρατούνται μακράν των αποφάσεων του ΙΕΠ οι Ενώσεις των Εκπαιδευτικών - και γι' αυτό λέμε πολύ απλά, αν δεν έγινε από την πρώτη επιστολή μας κατανοητό, ότι ακριβώς αυτό θέλουμε να αλλάξει και γι' αυτό αγωνιζόμαστε και θα το αλλάξουμε. Δεν συμφωνούμε δηλαδή, να υπάρχει μία ομάδα ημετέρων από κάθε κλάδο, που επιλέγεται μάλιστα με άδηλα κριτήρια από το ΙΕΠ και αποφασίζει για όλα τα θέματα που αφορούν στο έργο των Εκπαιδευτικών χωρίς τους Εκπαιδευτικούς, συγγράφοντας Προγράμματα Σπουδών εντελώς απαράδεκτα, παράνομα, ακατάλληλα και αντιπαιδαγωγικά και, στη δική μας περίπτωση, και μη συμβατά με τη θεολογική παράδοση του τόπου μας. Αν σκοπός του ΙΕΠ είναι να εργάζεται για το καλό του τόπου και της Παιδείας, γιατί άραγε να επιμένει σε αυτήν τη μυστικότητα; Όλοι οι εμπλεκόμενοι στην Παιδεία πιστεύουμε ότι θέλουν ένα ΙΕΠ ανοικτό στο διάλογο για όλα τα θέματα. Διότι, τι έχει να κρύψει το ΙΕΠ από τους Εκπαιδευτικούς; Το έργο του ΙΕΠ δεν είναι ο Προγραμματισμός των Σπουδών; Γιατί αυτό, τελικά, να γίνεται για εμάς τους Εκπαιδευτικούς αλλά χωρίς εμάς; Τι είναι εκείνο με το οποίο ασχολείται το ΙΕΠ και που δεν πρέπει να το γνωρίζουν οι Εκπαιδευτικοί; Τα μυστικά του κράτους φυλάσσει ή Προγράμματα και βιβλία επεξεργάζεται που αφορούν όλα τα σχολεία; Θεωρείτε σωστό να μαθαίνουν οι κλάδοι των Εκπαιδευτικών τα Προγράμματα Σπουδών από το ΦΕΚ, όπως συνέβη με τα τελευταία Προγράμματα του Νέου Λυκείου; Πού πήγε η δημόσια διαβούλευση και η διαύγεια; Τι πρότυπα δημοκρατίας είναι αυτά που προβάλλονται με αυτές τις πρακτικές από έναν κεντρικό παιδαγωγικό φορέα που περιμένει ο ελληνικός λαός να σχεδιάζει και να παρέχει Προγράμματα και Βιβλία που θα διδάσκουν τη Δημοκρατία στους νέους μας;

Η απογοητευτική και νομικίστικης αντίληψης απάντησή σας που μας δόθηκε με το υπ' αριθ. 3975/6.4.2015 έγγραφό σας, το μόνο που δείχνει είναι, ότι ορισμένοι στη δημόσια Διοίκηση αισθάνονται τις θέσεις τους όχι ως ευκαιρία για να διακονήσουν την Ελληνική Παιδεία και τους εκπαιδευτικούς συνεργαζόμενοι μαζί τους, αλλά ως ευκαιρία για να κάνουν επίδειξη εξουσίας και να αισθανθούν την ικανοποίηση ότι αυτοί και μόνον αυτοί έχουν τη δυνατότητα να αποφασίζουν και να διατάζουν και να επιβάλλουν ό,τι, φυσικά, συμφωνεί με τη δική τους αντίληψη και τα δικά τους κριτήρια. Δεν γνωρίζουμε τι κρύβεται πίσω από την διαφαινόμενη υπεροψία και ακαμψία, με την οποία στέκονται ορισμένοι από το ΙΕΠ απέναντι στην αγωνία μας για ένα ειλικρινή διάλογο γι' αυτό το ευαίσθητο θέμα που αφορά τη γνήσια χριστιανική αγωγή των παιδιών μας. Ωστόσο, εμείς, δεν θα σταματήσουμε τον αγώνα μας, απευθυνόμενοι εκεί όπου μπορούμε και εκεί όπου πρέπει για την αντιμετώπιση και τη

συμπεριφορά που εισπράττουμε. Πάντως, η γνώμη μας είναι ότι όσα Προγράμματα ΕΣΠΑ κι αν δρομολογούν και όσα Προγράμματα Σπουδών κι αν συγγράφουν οι υπεύθυνοι και οι «ειδικοί» των επιτροπών του ΙΕΠ, με τέτοιες νοοτροπίες απαξίωσης και αποκλεισμού της γνώμης και της θέλησης των Εκπαιδευτικών, με την επιβολή και τη βία –όσο έχουμε Δημοκρατία στην Πατρίδα μας- θα καταλήγουν σε αποτυχία.

Τελειώνοντας να σας αναφέρουμε ένα κείμενο – προφητεία του Νομπελίστα ποιητή μας Οδυσσέα Ελύτη που ίσως σας ενδιαφέρει:

«Ήδη, σας το είπα. Είναι η βαρβαρότητα. Τη βλέπω να' ρχεται μεταμφιεσμένη, κάτω από άνομες συμμαχίες και προσυμφωνημένες υποδουλώσεις. Δεν θα πρόκειται για τους φούρνους του Χίτλερ, ίσως, αλλά για μεθοδευμένη και οιονεί επιστημονική καθυπόταξη του ανθρώπου. Για τον πλήρη εξευτελισμό του. Για την ατίμωσή του».

Με την ελπίδα ότι θα αποδεχθείτε την εγκυρότητα της ως άνω συντόμου μεν, αλλά εμπειριστατωμένης και άριστα θεμελιωμένης επιστημονικής τοποθετήσεώς μας, διατελούμε.

Με τιμή

Για το ΔΣ της ΠΕΘ

Ο Πρόεδρος

Κωνσταντίνος Σπαλιώρας
Δρ Θεολογίας

Ο Γενικός Γραμματέας

Παναγιώτης Τσαγκάρης
Mr Θεολογίας